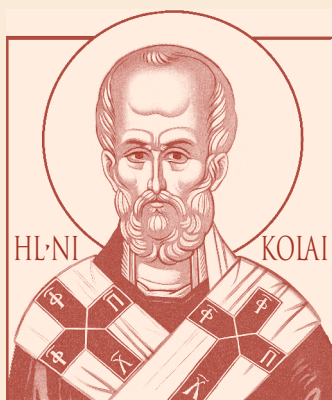

**HL. EFRAIM
SYRERENS BØNN**

*Leses på hverdager
i Den store fasten:*

Herre og Hersker
over mitt liv!
Gi meg ikke likegyldighetens,
mismodets, maktlystens,
eller skravlingens ånd.

+

(bøyning til marken)

Men gi meg, din tjener,
kyskhets, ydmykhetens
tålmodighetens
og kjærlighetens ånd.

+

(bøyning til marken)

Herre og Konge!
La meg se mine egne synder
og ikke dømme min bror,
for Du er velsignet
i all evighet. Amen!

+

(bøyning til marken)

**Nº 1
2024**

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

VÅR BISKOP DOSITEJ KOM PÅ VISITAS TIL OSS 17. DESEMBER.

Det var første gang!

Og han foretok den høytidelige innvielsen av kirken vår.
Senere i liturgien opphøyet han hierodiakon Serafim til
erkediakon! Aksios! Og deretter foretok han ordinasjon av
dr. Johannes Hvaal Solberg til diakon. Aksios!

OG VI GRATULERER DEM BEGGE!

Многонациональный Православный Приход Русского Происхождения и Русской Традиций под каноническом омоформом патриарха ПОРФИРИЯ Белградского и епископа ДОСИТЕЯ

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com/groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

ADRESSER & TELEFONNUMMER

hierodiakon: fader Serafim, mob. 971 62 405

leser: Ronald Worley

Korleder: Torhild Agnes Svele

Menighetsrådet: f. Johannes (formann),
 f. Serafim, Torstein Theodor Tollefsen,
 Marina Y Sandersen, Kristin Holm,
 Toska Struksnes, Ronald E. Worley.

Revisjonskommisjonen: Simen Syvertsen,
 Ludmila Mobeck og Inger-Johanne Nilssen.
 Medlemsavgift (frivillig): kr.500,-
 Vipps nr.: 97557

Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396
 Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor» og
 «Ortodoks Røst», www.ortodoks.org
[facebook.com/trifonkloster](https://www.facebook.com/trifonkloster)
 konto nr.: 2050 29 63679
 Vipps nr.: 539441

KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER:

*St. Georg i Neiden

St. Georgs ortodokse kapell i Neiden
 starost: Oiva Jarva

*Kirkeforeningen i Bergen

Gudstjenestested:
 Repslagergaten 17 (Skuteviken).
 Starost: Sturla Olsen, mob.: 920 11 492
 konto: 5233.05.01006
 konto: 1506.25.50853
 Vipps: 569530
 hjemmeside: www.ortodoksibergen.no

*Kristi Forklarelse i Rogaland

Starost: –
 / konto: 3265.11.10407
 Hl. Martyr Elisabets kapell
 Adresse: Daleveien 3, Sandnes
 Vipps: 123467
 hjemmeside: <http://ortodoksstavanger.no/>

*Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø

Lonni Lepp, Martinus Hauglid:

*Johnsegarden i Sogn og Fjordane

Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad
 Leser: Asbjørn Olav Flåm, tlf: 57 71 69 00
 e-post: kboklade@online.no
 Hl. apost. Johannes Teologens kapell

Gravplass: Helgøya kirkegård

Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo:
 fader Johannes mob.: 472 71 396

NKR representant: fader Johannes

NTSF representant: f. Johannes

Forum for Ortodoks Kirkesang:

«De myrrabærende kvinner» forening:
 Kontakt: Janette Khoury
 kontonr.: 2050 29 66945

Ikonmaler: Ove Svele,
 e-post: ograsve@gmail.com

Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704

Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes
 Teknisk/lay-out medarb.: Ove Nikolai Svele
 Korrektur: Peter Svele

GUDSTJENESTER I OSLO, SANDNES, BERGEN OG HURDAL:

DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00, ukedager kl.10:00.

sivil dato	uke-	kl.	gudstjeneste og sted
2024	dag		
6. apr.	lörd.	10:00	Liturgi i Sandnes. (Daleveien 3)
7. apr.	sønd.	11:00	Liturgi 3. SØND. I STORFASTEN KORSHYLLINGEN JOMFRU MARIAS BEBUDELSE
13. apr.	lörd.	10:00	Liturgi i Bergen. (Repslagergt. 17, Skuteviken)
14. apr.	sønd.	11:00	Liturgi 4. SØND. I STORFASTEN Hl. Johannes Klimakos
20. apr.	lörd.	17:00	Akatist for den allhellige Gudfødernesken.
21. apr.	sønd.	11:00	Liturgi 5. SØND. I STORFASTEN Hl. Maria av Egypten.
27. apr.	lörd.	18:00	Vigilie.
28. apr.	sønd.	11:00	Liturgi PALMESØNDAG.
☞ DEN STILLE UKE / LIDELSESUKEN ☞			
2. mai	torsd.	18:00	SKJÆRTORS DAG / DEN STORE TORS DAG. Kristi lidelser.
3. mai	fred.	13:00	LANGFREDAG / DEN STORE FREDAG. Kristi nedtagelse av korset og gravleggelse
		18:00	Begråtelsen.
4. mai	lörd.	10:00	Liturgi i Sandnes. (Daleveien 3)
4. mai	lörd.	21:00 23:30	Lesning av Apostlenes gjerninger. MIDNATTSGUDSTJENESTE. Velsignelse av maten.
5. mai	sønd.	00:00	PROSESJON OG MORGENGUDSTJENESTE, LITURGI PÅSKE KRISTUS ER OPPSTANDEN!
11. mai	lörd.	10:00	Liturgi i Bergen. (Repslagergt. 17, Skuteviken)
12. mai	sønd.	11:00	Liturgi. Antipaskha Hl. Apostel Thomas.
14. mai	tirs.	17:00	Gledesdagen Panikhida
19. mai	sønd.	11:00	Liturgi. DE MYRRABÆRENDE KVINNER
26. mai	sønd.	11:00	Liturgi. DEN LAMME MANNEN.
1. jun.	lörd.	10:00	Liturgi i Sandnes. (Daleveien 3)
2. jun.	sønd.	11:00	Liturgi. DEN SAMARITANSKE KVINNEN
8. jun.	lörd.	11:00	Liturgi i Bergen. (Repslagergt. 17, Skuteviken)
9. jun.	sønd.	11:00	Liturgi. Hl. Kiprian, hl. Fotij, hl. Jona, metr. av Kiev og Moskva.
12. jun.	onsd.	18:00	Vigilie. Slutt på påsketiden.
13. jun.	torsd.	10:00	Liturgi. KRISTI HIMMELFART.
16. jun.	sønd.	11:00	Liturgi. FEDRENE PÅ 1. ØKUMENISKE KONSIL I NIKEA 325.
22. jun.	lörd.	17:00 18:00	Allmen Parastos. Vigilie.
23. jun.	sønd.	11:00	Liturgi. PINSE.
29. jun.	lörd.	18:00	Slutt på Pinsen.
30. jun.	sønd.	11:00	Liturgi Alle de hellige.

EN ORTODOKS KRISTEN KAN TA DEL I NATTVERDEN KUN I EN ORTODOKS KIRKE,
 og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken,
 tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene,
 lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig.

Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь!

SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

BØKER TIL SALGS:

- *Tito Colliander: Gresk-ortodoks tro og livssyn; 54 sider, kr. 50,-
- *Erkebiskop Pavali: Vår tro; 88 sider, kr. 150,-
- *Hl. Serafim av Sarov; 108 sider, kr. 150,-
- *Epifanij den vise; Hl. Sergeij av Radonesh 48 sider, illustrert, kr. 50,-
- *Stavropolus; Deltagere i den guddommelige natur/ Ortodoks lære om frelsen; 88 sider, kr. 130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I; –en antologi ved f.Johannes. 155 sider, ill. kr. 220,-
- *Den ortodokse kirkes guddommelige liturgier. Faste og variable tekster til de tre liturgier; 208 s. innb. ill. , kr. 298,-
- *Roma og Konstantinopel. En økumenisk konfrontasjon; 40 sider, kr. 50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II; –en antologi ved f.Johannes red. 111 sider, ill. kr. 150,-
- *En munk fra østkirken: Om liturgien; kr.50,-
- *Filokalia v/ f.Johannes; 189 sider, kr. 200,-
- *Tjetverikov: Optinaklosteret; 155 sider, kr. 170,-
- *Ortodoks bønnebok; f. Johannes (overs. ect.) 192 sider, ill. kr. 248,-
- *Gudstjenester, sakramenter og skikker i Den ortodokse kirke. 32 sider, kr. 40,-

BESTILLES OVER E-POST:
fader.johannes@ortodoks.org

MENIGHETENS ÅRSMØTE

* * *

Møtet fant sted 25. februar og det var et vanlig antall medlemmer med stemmerett som møtte frem (25). Etter de vanlige sakene som rapport for året som var gått og regnskap og budsjett, så hadde vi tre spesielle saker:

1: Nå som kommunen har anlagt sykkelvei forbi kirken, og i den forbindelse fjernet de høye trærne (det vil komme gjerde og hekk i stedet) er kirken vår nå mye mer synlig fra Tvetenveien og vi ser også at den nå har blitt skitten, så vi må gjøre noe med det. Noe puss har også falt av. Vi bestemte oss for å male opp hele bygningen igjen og reparere det som må gjøres. Det vil bli gjort i slutten av mai / begynnelsen av juni og Stevica Jerotic vil ha ansvar for gjennomføringen av dette.

2: Menigheten i Sandnes har økonomiske problemer. For ca 10 år siden kjøpte de eiendommen Daleveien 3. De måtte ta opp et stort lån, samtidig som det ble gjennomført store dugnadsarbeider. Eiendommen er i dag i perfekt stand og vi har eget kapell der. Men mange av de som bar byrdene og stilte opp i arbeidene den gangen er i dag borte, flyttet tilbake til sine hjemland. Men den økonomiske belastningen består. De må ut med ca 20.000 kr hver måned, og det er for stor belastning for dem nå. Vi godtok derfor på årsmøtet å akseptere forslaget fra styret i Sandnes om å overta eiendommen som den står nå og ta ansvar for den økonomiske belastningen (ca 1.4 mill.) som gjenstår. På den måten vil vi sikre fortsatt virksomhet i Sandnes. Dette ble godtatt av årsmøtet.

3: Eldre medlemmer av menigheten opplever trappen ned til kafferommet som tung og vanskelig. Vi foreslo derfor på Årsmøtet å installere heis, denne vil gå på utsiden av tilbygget og gjøre det enklere å komme ned og opp, også for dem som sitter i rullestol eller som kommer med barnevogn. Sondering hos firmaer som arbeider med denslags viser at vi vil trenge ca. 300.000 kr til dette prosjektet. Vi tar straks initiativ for å sette i gang dette arbeidet og oppfordrer alle som ser dette som viktig, å bidra med det de kan.

GAVER TIL HEISPROSJEKTET KAN SENDES PÅ DEN VANLIGE KONTOEN NR. 0532 12 67426 ■

BISPEVISITAS

BISKOP DOSITEJ (MOTIKA), som er vår biskop etter at vi ble tatt imot i Beograds Patriarkat i 2018, kom for første gang på visitas til hl. Nikolai menighet 17. desember 2023, sammen med vår prost f. Dorotej (Forsner) fra Treenighetsklosteret i Sverige.

Biskopen ble tatt imot på festlig og høytidelig vis, deretter ble han iført sin skrud midt i kirken, før han leste bønnene for kirkeinnvielsen og utførte de sakramentale handlingene.

Deretter startet liturgien, og sammen med oss var også f. Goran fra den serbiske menigheten, f. Vladimir fra Ukraina, f. Irinej fra Polen og oss selv. Før den lille inngangen med Evangeliet ble f. Serafim opphøyet til erkediakon, og senere i liturgien ble dr. Johannes Hvaal Solberg ordinert til diakon. Kirken var helt full av folk, og koret sang utmerket under ledelse av Torhild Agnes Svele, og var forsterket med bl.a. protopsaltis Panagiotis Pavlos. Og i tillegg til

dette fikk vi høre søndagsskolebarna synge «Verdig og rett» for Jomfru Maria.

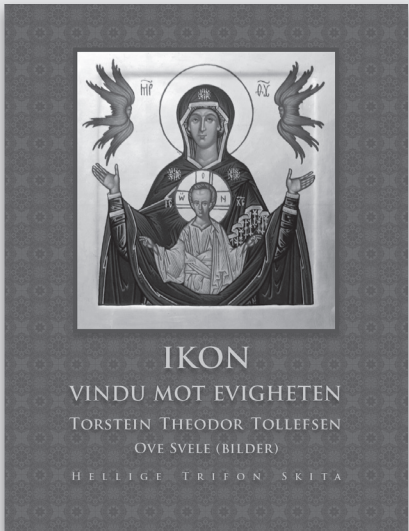
Etter liturgien hadde vi festmat i underetasjen, og der ble det også gitt konsert av barna og ungdommene i menigheten. Kjempefint.

I tillegg til menighetens egne medlemmer og gjester, kom også medlemmene i Valldalsklosteret og munkene fra Selje-klosteret og var med oss denne dagen. Det viser seg at de visstnok også er på vei inn i Beograds Patriarkat.

Dette var en veldig fin begivenhet i menigheten. ■

IT IS A GREAT PLEASURE, on behalf of all us laypersons, to welcome Your Eminence to St Nicholas Orthodox Church. In his Letter to the Ephesians, St Ignatius of Antioch says: 'It is, therefore, seemly in every way to glorify Jesus Christ, who has glorified you, that you may be joined together in one subjection, subject to the bishop and to the presbytery, and may in all things be sanctified.' We are very grateful to Your Eminence because of all You did for us when we were in deep trouble back in 2018. Your initiative towards the Holy Synod of the Serbian Orthodox Church achieved that we could be received into the Diocese of Great Britain and Scandinavia, or, in the words of St Ignatius, be subjected to You as our ruling bishop. Your efforts brought us out of a very precarious situation. At the same time, I should like to bring to Your attention the great services done to this congregation by the two local pillars of our church-life, Father Johannes and the hierodeacon Father Serafim, both of whom have stood by us faithfully in good days and bad days for decades. But today we are comforted by, and we celebrate the presence of Your Eminence, for, to quote St Ignatius once more, this time from his letter to the church of Smyrna: 'See that you all follow the bishop, as Jesus Christ follows the Father, and the presbytery as if they were the Apostles. And reverence the deacons as the command of God. (...) Let that be considered a valid Eucharist which is celebrated by the bishop, or by one whom he appoints. Wherever the bishop appears let the people be present; just as wherever Jesus Christ is, there is the Catholic Church.'

Torstein Theodor Tollefsen

IKON
VINDU MOT EVIGHETEN
TORSTEIN THEODOR TOLLEFSEN
OVE SVELE (BILDER)
HELLIGE TRIFON SKITA

IKON VINDU MOT EVIGHETEN
TORSTEIN THEODOR TOLLEFSEN
152 sider (ill.) kr. 250,- pluss porto
bestilles over e-post:
fader.johannes@ortodoks.org

Bispevisitas i hl. Nikolai kirke i Oslo den 17. desember 2023

Bispevisitas i desember 2023

Bispevisitas i desember 2023

Bispevisitas i desember 2023

Bispevisitas i desember 2023

Bispevisitas i desember 2023

Bispevisitas i desember 2023

SEKRETÆR FOR MENIGHETS-
RÅDET TORSTEIN TOLLEFSEN
holdt en liten tale for biskopen
på slutten av liturgien (se teksten
side 4) og han overleverte ham et
eksemplar av sin foreløpig siste
bok om hl. Maximos Bekjenne-
rens teologi. Likeså overleverte
han biskopen sin bok om ikone-
ne (med illustrasjoner av ikon-
maler Ove Nikolai Sveles ikoner).
F. Johannes hadde også en liten
tale om Den ortodokse kirkes
historie i Norge og overleverte
biskopen et vikingskip i tinn fra
menigheten som minne om sitt
besøk hos oss.

Sekretær for menighetsrådet Torstein Theodor Tollefsen holdt en liten tale for biskopen.

Bispevisitas i desember 2023

Det ble gitt konsert av barna og ungdommene i menigheten.

Del 1 HELLIGE PORFYRIOS' LIV (1906–1991)

1 Veien til Athos - Det hellige fjell

* * *

Min drøm var å følge forbildet
til hl. Johannes hytteboeren

JEG ER FRA LANDSBYEN
HELLIGE JOHANNES.

På Evvia er det en landsby som heter Hellige Johannes (Hagios Ioannis). Jeg er derfra. Foreldrene mine var fattige, og det var grunnen til at faren min forlot landsbyen og dro til Amerika. Der fikk han jobb på arbeidet med Panamakanalen. Vi som var barn i landsbyen, ble vant til å arbeide helt fra vi var små. Vi vannet hagen og trærne og førte dyrene hjem om kvelden. Ellers gjorde vi det de voksne satte oss til.

Da jeg var liten pleide jeg å gjete dyrene oppå fjellet. Jeg var treg i oppfattelsen og sjenert. Jeg gikk på skolen bare ett år, og da lærte jeg ikke særlig mye, for læreren var syk.

Da jeg gjette dyrene, satt jeg ofte og leste boken om Hellige Johannes hytteboerens' liv, det vil si, jeg stavet meg gjennom den. Det var det som vekket min lengsel etter å bli munk, selv om jeg ikke ante hva det innebar. Jeg hadde ikke engang sett noen munk eller noe kloster. Ingenting.

Da jeg var sju år, sendte min mor meg til Kalkis [eller Kalkida] for å arbeide i en landhandel. Der solgte de litt av hvert, slik det var vanlig på den tiden – jernvarer av forskjellige slag: skruer, nøkler, låser, og dessuten tauverk. Men de førte også sukker og ris, kaffe og pepper – alt du

kunne finne i en dagligvarebutikk. Det var en stor forretning.

Det var to andre gutter der også. Jeg sluttet meg til dem, og gjorde alt de ba meg om. Alle sjefet meg hit og dit, så jeg var på farten fra morgen til kveld. Før jeg kom dit, hadde de to guttene avtalt seg imellom å skifte på å gå opp på balkongen til sjefens kone, og vanne basilikumplantene hennes. De skulle vannes hver dag. Da jeg kom, fikk de meg til å gjøre det hele, ikke bare vanne plantene, men også feie gulvet. Det falt meg aldri inn at dette var en urimelig arbeidsdeling. Ba de meg å gjøre et ærend, gjorde jeg det.

En dag da jeg hadde feiet gulvet, la jeg merke til noen kaffebønner som hadde falt på gulvet like ved siden av der hvor jeg hadde samlet opp det andre avfallet. Det kan ha vært rundt femten bønner i alt. Jeg bøyde med ned, plukket dem opp og tok dem med bort til sekken

med kaffebønner. Sjefen min var inne på kontoret sitt, som hadde vinduer rundt det hele. Han hadde sett meg bøye meg ned og ta bønnene bort til sekken. Han ropte til meg:

"Angelos" – det var det de pleide å kalle meg da jeg var liten – "kom inn hit!"

Jeg gjorde som han sa.

"Hva er det du har i hendene dine? Hva er det?"

"Det er kaffebønner. Jeg fant dem der borte, og så plukket jeg dem opp", sa jeg.

"Tasos! Aristos! Yiannis! Yiorgos!" En var i lagerrommet, de andre var forskjellige andre steder i forretningen. Sjefen fortsatte å rope til alle var samlet i kontoret. Så åpnet han hånden min.

"Ser dere dette? Hva er det?" spurte han.

"Kaffebønner", svarte de.

"Hvor fant du dem, Angelos?"

"De var strødd utover gulvet; jeg plukket dem opp og skulle til å legge dem i kaffesekken", svarte jeg.

Vel, så begynte sjefen å gi oss en lekse. *"Her er det tydeligvis ingen som tar ansvar for hva som foregår i butikken. Snakk om sløsing! I stedet for å øse opp kaffebønnene nøye, slenger man dem utover til høyre og venstre."*

"Hør nå", sa han, "fra i dag av skal dere lage en arbeidsplan for det som skal gjøres her, og dette skal gå på omgang. En uke er det Aristos sin tur, neste uke Tasos og så Angelos – til å vanne plantene og alt det andre."

forts. på neste side ►

Familien til sjefen ble glad i meg. De inviterte meg opp til huset sitt, og de ba meg synge psalmer for dem, slike som jeg kunne. De holdt av meg. De kjente meg jo ikke, men det må ha gjort inntrykk på dem at jeg plukket opp de bønnene.

Etter to år dro jeg til en slektning i Pireus for å arbeide i dagligvare-butikken hans, som også var et vertshus. Det var et lite loft der hvor jeg sov om natten. Butikken lå på en høyde i Tsamados gate. Folk kom innom for å handle dagligvarer, og mange av dem slo seg ned litt for å få en bit mat eller noe å drikke.

En sterk lengsel vokste frem i meg etter å bli eneboer

En dag kom to eldre menn innom butikken. De satte seg og bestilte to sardiner og en karaffel vin. Dette serverte jeg straks. Så hørte jeg den ene si til den andre:

"Du skulle ha sett den vinen jeg drakk på Det hellige fjell! Jeg har ikke funnet en slik vin noe annet sted."

"Så du har vært på Det hellige fjell?" spurte den andre.

"Ja", svarte han, "jeg forlot hjemmet mitt i Mytilene en gang – Kalloni het landsbyen jeg kom fra – og dro av gårde til Det hellige fjell. Der pleide vi å drikke Monoksylitiko-vin. Det var litt av en vin!"

"Dro du dit for å bli munk?" spurte den andre.

"Ja, jeg ønsket å bli munk, men jeg klarte det ikke. Å, som jeg angrer på at jeg ikke ble der!"

Jeg lyttet oppmerksomt til alt dette. En gang tidligere hadde en gruppe

munker kommet forbi. De delte ut noen småskrifter, og ett av dem var om livet til hellige Johannes hytteboeren (kalyvites). Jeg fortalte deg om hvordan jeg stavet meg gjennom det, bokstav for bokstav, mens jeg gjette dyrene i landsbyen. Senere leste jeg det om igjen oppå loftet her, under lyset fra en liten lampe. Det gikk smått, for jeg hadde ennå ikke lært å lese ordentlig. Den helliges liv fylte meg med begeistring, og jeg ønsket å følge hans eksempel. Men jeg visste ingenting om Det hellige fjell.

"Jeg dro dit for å bli munk," fortsatte den gamle mannen, *"men jeg vendte tilbake igjen. Det var et vidunderlig sted! Der så jeg munk, eneboere og hellige menn, som søkte å leve i Guds kjærlighet og ved hjelp av faste, forsakelse og bønn å avvise fristelser som meldte seg i ødemarken. Alt dette forlot jeg og dro tilbake til verden hvor jeg viklet meg inn i tusener av bekymringer og plager. Jeg tenker stadig på det, og angrer på at jeg ikke ble der, i stedet for å havne her i verden igjen, med familie og barn og alle de prøvelser og irritasjoner som det fører med seg. All denne omsorgen har fått meg på knærne. Jo, jeg husker det hele ..."*

Snart brøt de to mennene opp og gikk, men mitt sinn var fanget av det jeg hadde hørt. Fra det øyeblikk av var jeg fylt av iver etter å dra til stedet de hadde snakket om. Tanken festnet seg om at jeg kunne virkeliggjøre min drøm og følge eksemplet til hl. Johannes hytteboeren. Jeg ble helt oppslukt av dette ønsket.

To dager senere kom den gamle mannen tilbake igjen. Han bodde

like i nærheten. Jeg gikk bort til ham og spurte ham med lav stemme som ingen andre kunne høre:

"Fortell meg, herr Adonis, hvordan er det egentlig der på Det hellige fjellet? Er det et bra sted?"

"Så, du hørte oss da jeg var her sist? Men jeg har ikke tid til å fortelle deg noe mer i dag."

Han fortalte meg heller ikke noe, men reiste seg og gikk. I mellomtiden gikk jeg bare og tenkte på Det hellige fjell, og mitt ønske om å bli eneboer ble stadig dypere. Jeg visste ikke hvordan man kunne komme dit, og ikke hadde jeg noen penger til å reise for heller. Og ikke visste jeg hva jeg skulle si til sjefen min.

Litt senere kom herr Adonis tilbake til butikken igjen. Enda en gang spurte jeg ham i det skjulte om hvordan det er på Det hellige fjell, og denne gangen ga han meg en grundig beskrivelse. Men hvordan skulle jeg dra dit? Og hva skulle jeg si til sjefen min?

EN LITEN LURING FOR KRISTI KJÆRLIGHETS SKYLD

I dagevis gikk jeg mismodig omkring i mine egne tanker. Sjefen merket det. Han kom bort til meg og sa:

"Hvorfor ser du så ulykkelig ut? Er det noe galt?"

Jeg er redd for at jeg ikke unngikk å komme med en løgn. Jeg sa at en dag da jeg hadde gått fra butikken for å hente noen nye forsyninger, var det en fra landsbyen min som fortalte at moren min var syk, og jeg sa at

► forts. fra side 10 «Hl. Porfyrios liv...»

jeg gjerne ville besøke henne. Han trodde meg og ga meg penger til billetten så jeg kunne besøke henne. Som uttrykk for sin medfølelse fant han også frem litt mat jeg kunne ta med til henne. Så fulgte han meg ut på veien og ønsket meg god tur.

Jeg løp ned til båten. Nå hadde jeg gitt meg i vei til Det hellige fjell! Jeg hadde begynt å virkeliggjøre drømmen min. Båten skulle seile via Khalkis, Volos og så til Thessaloniki. Men etter at båten hadde stevnet til havs, begynte jeg å føle med ussel. Riktignok ønsker jeg å nå mitt reisemål, men jeg var redd og jeg syntes synd på foreldrene mine som ikke visste hvor jeg var, og ville bli syke av bekymring. Jeg maktet ikke å gjennomføre det. Da båten la til i Limni på Evvia, gikk jeg i land og tok neste båt tilbake til Pireus.

Jeg vendte tilbake til butikken og fortalte at moren min var blitt frisk igjen. Så fortsatte jeg å arbeide som tidligere. Men ikke helt på samme måten. Jeg var blitt tankefull, jeg ba ustanselig, spiste lite, gjorde stadig prostrasjoner [knefall med pannen helt ned mot underlaget], og som følge av alt dette gikk jeg ned i vekt, jeg ble forandret.

"Hva er det i veien med deg, Angelos?" spurte folk. "Er det noe galt?" Vi ser jo at noe tynger deg, gutten min, du er blitt mye tynnere. Du vet at vi er glad i deg og gjerne vil ha deg her, men ønsker du kanskje å reise hjem til foreldrene dine?"

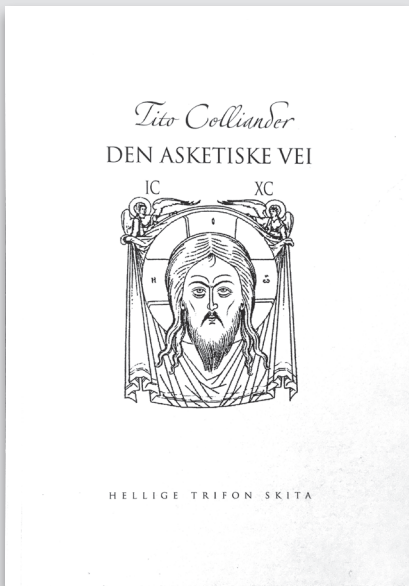
"Ja," svarte jeg, "jeg skulle gjerne dra hjem." forts. i neste nr. av MB ■

► forts. fra side 12 «... Korshyllingen ...»

delsestid, men ingen vedvarende tilstand. Fasten lærer oss hva som er den rette verdiskala i livet, hva som virkelig er godt og nyttig, og lærer å sette pris på de rette ting. Vi lærer bl.a. at maten nok er nødvendig, ikke er det viktigste. Den er til for å opprettholde det fysiske livet, men om den blir den viktigste kilde til glede og nytelse, da er det feil. Samtidig lærer vi at det egentlig ikke er rett å ta livet av våre medskapninger for å spise dem, at vi utmerket kan leve på mindre og enklere mat, ja vi minnes også om at Gud i paradiset gav mennesket alle markens planter og trærnes frukter til mat. Fasten kan hjelpe oss til å slutte med dårlige vaner, og heller legge om vår livsstil. Vi lærer å sette mer pris på bønn og gudstjeneste ved at vi oftere tar del i det og blir bedre kjent med dette.

Denne tid med anstrengelse, forsøkelse av nytelse, underholdning og

overflatiske gleder – som ikke alle er onde i seg selv, forbereder oss til med større alvor og utbytte å ta del i Jesu lidelser på Golgata. Hans offerdød på korset, og derigjennom med desto større glede å ta del i Påskens jubel og glede. Ja, nettopp for dem som bærer sitt kors på alvor og faster oppriktig, nettopp for dem blir påsken en sann fornyelse og gledesfest, ja oppstandelse fra døde til nytt liv. Dermed blir fasten også en korsgang som vitnesbyrd om vår tro. Dette er også et kors, et kors vi ikke skal prøve å unnslipe. For den som skammer seg ved Kristus og Hans ord i denne utro og syndige slekt, dvs. den som skammer seg over å bekjenne seg som kristen, ham vil også Menneskesønnen skamme seg ved når Han kommer i Faderens herlighet med sine engler for å dømme oss og måten vi har levd på. Slik ser vi hva korset betyr: Det er både Guds kjærlighet og vårt svar på den, veien til frelse og evig liv. ■

Tito Colliander
DEN ASKETISKE VEI

IC XC

HELLIGE TRIFON SKITA

**TITO
COLLIANDER**

**DEN
ASKETISKE
VEI**

✿

108 sider

kr. 130,- pluss porto

✿ ✿ ✿

bestilles over e-post
fader.johannes@ortodoks.org

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

PREKEN PÅ KORSHYLLINGEN MIDT I FASTEN

* * *

Det hellige korset er selve kjennetegnet på oss kristne, og har alltid vært det. Kors finner vi på kirkespirene, korset tegner vi over oss selv, og i korset ligger selve den kristne forståelsen av livet. Korset er kjærlighetens tegn som uttrykker vårt håp og vår tro.

Så høyt elsket Gud verden at Han gav sin enbårne Sønn for at hver den som tror på Ham skal ha evig liv. Og Jesus var lydig mot Faderen like til døden, ja døden på korset. Derfor er korset selve uttrykket for Guds kjærlighet til menneskene, til verden, til all skapning. På korset ofret Gud seg selv for å gi verden livet tilbake. Jesu Kristi død på korset er det fullkomne offer, det eneste virkelige offer, og det oppfyller og overflødiggjør alle andre ofre. Det er Guds eget offer, og derfor er det et offer som skjer én gang for alle, i motsetning til menneskenes offere som stadig må gjentas og fornyes. Gjennom korset frelser Gud menneskene, redder oss ut av trelldommen under synden og døden. For oss er således korset selve det nye Livets tre som vi kan ete fruktene av: Kristi legeme og blod til evig liv. Korsets tre opphever forbannelsen fra kunnskapens tre. Derfor synger vi på søndagens morgengudstjeneste: Gjennom korset kom det glede til hele verden. Ja, korset er uttrykk for Guds kjærlighet til oss.

Men korset er også vår vei til Herren. Den som vil følge etter meg, han må forsake seg selv, ta opp sitt kors og følge meg. Det er ved å bære vårt eget kors at vi kan følge Herren. Å bære sitt kors, det betyr å ta imot de plager og byrder vi møter i livet. Det betyr at vi ikke skal sky anstrengelser for å oppfylle

Kristi bud. Det betyr at det alltid er noe i oss selv vi må si nei til, forsake eller fornekte. For vi har alle noe ondt i oss, tendenser og legninger som ikke skal tilfredsstilles, men bekjempes og underkues. Vi må i stedet strebe etter å følge Kristus og lyde Hans ord, selv om det kan koste oss mye. Hån, forakt, anstrengelse, forsakelse, sosial anseelse osv. For den som vil berge sitt liv – dvs. den som betrakter denne verdslige tilværelse som viktigere enn det fullkomne liv i salighet hos Gud, han vil miste det, mens den som mister sitt liv for Kristi skyld dvs. forsaker det som ikke er i overensstemmelse med troen på Gud, han skal berge sitt virkelige liv.

Å bære sitt kors, det betyr å være som døde eller ufølsomme overfor synden. At vi ikke gir etter for de onde impulsene, at vi holder oss borte fra det som ikke er i overensstemmelse med Kristi frelsende bud. Det betyr at om vi lever dette korte livet som om vi var døde overfor de bedrageriske fristelsene som leder oss bort fra Gud, da vil vi også ha håp om å kunne stå opp fra de døde sammen med Kristus og virkelig leve det sanne livet.

Når vi på trede søndag i Den store og hellige fasten ærer det hellige korset, er det for å minne oss om meningen med fasten. Fasten er jo den tid på året da vi skal fornye vår frivillige død fra verden med dens fristelser og bedrag som leder oss bort fra det som virkelig betyr noe. Fastetiden er korsets tid. Men som sådan lærer denne dagen oss også at fasten er en forberedelse, at denne frivillige forsakelse av nytelse er en renselsestid og forberede-

forts. side 11 ►